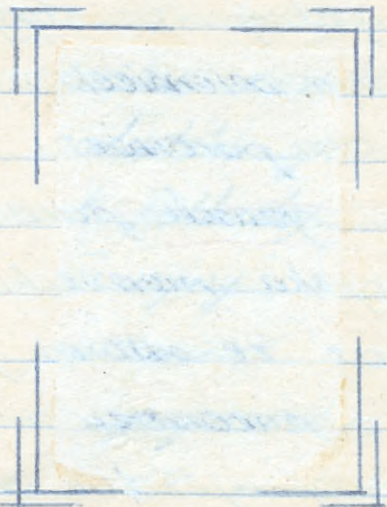

4

Wzrost wykładający mgr. Jacek Bataży	Data oddania 25-III-1973 rok	Ocena
Zaoczne Technikum Kolejowe w Bydgoszczy.		
Punkt konsultacyjny w Skupsku.	Data zwrotu	Podpis
Mieczysław Bielczak Babrówka p.ta. Kamień pow. Skupsk	Marchut Stanisław Radusz p.ta. Molezygłowy 77-140	Praca kontrolna z języka polskiego.

Życiorys Mariana Komarowskiego na podst.
przeprowadzonego z nim wywiadu.

Marian Komarowski urodził się 18 marca
1912 roku w Steżycy koło Deblina.
Lata dziecięce spędził w Steżycy.
W 16 roku życia podjął pracę jako urzeń
slusarski w Parowozowni Deblin, była to
jednocześnie praca i nauka zawodu.
Do pracy chodził pieszo, gdyż nie było żadnych

środków lokomocji.

Do czasu wybuchu drugiej wojny światowej pracował w Parowozowni Dębica.

Po wybuchu wojny przerwał pracę ~~w~~ w Parowozowni, a pojął pracę terenową. W czasie wolnym od pracy słuchał radia, które informowało o wydarzeniach w świecie. W 1940 roku dostał się do pracy na parowozie jako pomocnik maszynisty. Jeździł na trasie, Warszawa - Dębica, Skarżysko - Chelm, jako pomocnik jeźdźcy.

6 miesięcy, następnie awansował na maszynistę. Podczas pierwszej jazdy jako maszynista musiał zatrzymać się na jednej ze stacji, na której był skład z wojskiem niemieckim. Dwoje niemieckich żandarmów weszło na parowóz i zaczęli mu tłumaczyć, że musi opuścić parowóz, gdyż ma on służyć dla wojska niemieckiego. W sytuacji tej Komorowski wraz ze swoim pomocnikiem wyrzucili Niemców z parowozu i odjechali. W pobliżu stacji na przejeździe rozbili wóz konny z wojskiem niemieckim. Po tym wydarzeniu musieli wrócić na tory trakcyjne, gdyż Niemcy ich zaczęli szukać i poprosili smych innych kolegów, aby na ten dzień zastąpili ich w pracy. Było to piękną poważniejszą przeżycie Komorowskiego podczas wojny, następnym poważnym przeżyciem był przejazd ze składem towarowym przez uszkodzony most na Wiśle.

Był on właśnie tym, który podjął się tak odpowiedzialnej przeprawy. W pobliżu mostu zebrały się tłumy ludzi cywilnych i żołnierzy, aby obserwować czy most się nie zawie, lecz most się zawiał zaraz po przejeździe pociągu. W tym czasie mieszkałem w Deblinie obok przejazdu kolejowego i z okna swego mieszkania ~~widziałem~~ ^{widziałem} jak przyjechał ~~zabijał~~ ^{zabijał} transport z jeńcami rosyjskimi. Ci co byli zdrowsi i silniejsi ponychodzili z węglarek i zostali ustawieni w czwórki, a następnie zaprowadzeni do twierdzy w Deblinie pod eskortą żołnierzy niemieckich. Reszta, którzy w starszych siłach nie mogli wyjść z wagonów, zostali podobiani w bardzo brutalny i nieludzki sposób. ~~W akcji tej brali również udział folkdajzerze.~~

Do końca II wojny światowej Komorowski jeździł na parowozie i jego przeżycia były podobne do poprzednich.

W 1945 roku we wrześniu przyjechał do Słupska i zaraz podjął pracę, jako maszynista, jeździł do 1951 roku.

~~Od~~ ^{Od} tego czasu został mianowany głównym dyspozytorem Parowozowni w Słupsku. Praca ta była praca trudna i obfitowała w wiele drobnych przeżyć.

Praca na kolei dawała mu dużo satysfakcji. ~~Praca ta bardzo~~ ^{Podobnie} ~~uważa~~ ^{uważa}, że prace

która wykonywał była ~~praca~~ pożyteczna nie tylko dla niego samego, lecz dla ogółu ludzi podróżujących i korzystających z kolei.

Ita zakończenie swej pracy tzn. przed przejściem na emeryturę został odznaczony Honorową Odznaką i Złotą Odznaką Pracy za ~~swe~~ wkład ~~w pracę.~~

Od 1972 r. jest na emeryturze i w sumie przepracował na kolei 42 lata.

Najlepsi według niego pracownicy i dobrzy przyjaciele to Kwociński Henryk i Stawej Henryk.

Obecnie mieszka w Słupsku i jego ulubionym zajęciem jest łowienie ryb oraz praca w ogrodzie i na działce.

Nywiad przeprowadził:

Marchut Stanisław

Bielaneczek Mieczysław.

26.